

Trgovački sud u Osijeku
Zagrebačka ulica 2
31 000 Osijek

Zagreb 29. ožujka 2021.

Posl. broj: **St-534/2020**

Dužnik: SLAVONIJA ŽUPANJA d.d., J.J. Strossmayera 65, 32270 Županja

Žalitelj 1: ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Jadranski Trg 3/a, 51000 Rijeka, OIB: 23057039320,

zastupano po Zvonimiru Buterinu, odvjetniku u Zagrebu, Masarykova ulica 3

Žalitelj 2: NAKLADA TRPIMIR d.o.o., Poljana Zdenka Mikine 45, 1000 Zagreb, OIB: 26564343259

zastupano po Trpimiru Jonjiću, odvjetniku u Zagrebu

Vjerovnik: KF PARTNERS d.o.o., Strojarska 22, 10000 Zagreb, OIB: 34762836222

zastupano po Hrvoju Matiću, odvjetniku u Zagrebu

ODGOVOR NA ŽALBU

3x

Vjerovnika

- [1] Vjerovnik se očituje na žalbu vjerovnika ERSTE & STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. (dalje u tekstu: "**Žalitelj 1**") od 18. ožujka 2021. godine (dalje u tekstu: "**Žalba 1**") i na žalbu vjerovnika NAKLADA TRPIMIR d.o.o. (dalje u tekstu: "**Žalitelj 2**") od 15. ožujka 2021. godine obje podnesene protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku pod poslovnim brojem St-534/2020 od dana 5. ožujka 2021. godine (dalje u tekstu: "**Pobijano rješenje**").
- [2] Vjerovnik će se radi preglednosti odgovora prvo očitovati na Žalbu 1, a nakon toga dalje u tekstu na Žalbu 2.
- [3] Žalitelj 1 svojom žalbom navodi kako pobija točku I. Pobijanog rješenja, i to citiramo:
"U dijelu koji se odnosi na tablicu ispitanih tražbina u odnosu na tražbine u tablici navedene pod rednim brojem 12. (tražbina vjerovnika), 39. (tražbina društva KF Partners d.o.o.) i 71. (tražbina društva Viro Tvornica Šećera d.d.)",
te također i točku II. Pobijanog rješenja:
"kojom je određeno da će se, ako vjerovnik ne pokrene parnicu ili ne nastavi parnicu te ako dužnik osporavatelj ne pokrene parnicu u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma smatrati da je isti odustao od prava na vođenje parnice".
- [4] Pobijanim rješenjem utvrđene su osporene tražbine u predstečajnom postupku nad dužnikom te je utvrđena tražbina Vjerovnika pod rednim brojem 39.
- [5] Vjerovnik ističe kako je prvostupanjski sud pravilno i zakonito proveo postupak, ispravno utvrdio predmetno činjenično stanje te je na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo. Dakle, ne postoje razlozi da se Pobijano rješenje ukine, niti da se predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

[6] U prvom redu Vjerovnik ističe da je u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka i to preciznije u Prijedlogu plana restrukturiranja njegova tražbina evidentirana kao osobna tražbina Vjerovnika i da mu je shodno tome u planu restrukturiranja dana i određena ponuda namirenja. Sukladno članku 39. SZ-a za Vjerovnika vrijedi pravna predmnijeva da je njegova osobna tražbina prema Dužniku uredno prijavljena.

[7] Oslanjajući se na gore navedenu pravnu predmnijeva, Vjerovnik nije bio dužan prijaviti svoju tražbinu. Nadalje, da je kod njega riječ i osobnoj tražbini vjerovnika koja ima biti predmet ispitivanja zaključila je temeljem prijedloga za otvaranje predstečajnog postupka i FINA koja navedenu tražbinu navodi kao redovnu tražbinu ne navodeći posebno razlučno pravo.

Dokaz: *Tablica prijavljenih tražbina Slavonija Županja d.d. Županja objavljena na e-oglasnoj ploči sudova dana 21. prosinca 2021.*

[8] Nastavno, da je riječ o osobnoj tražbini Vjerovnika koju je potrebno ispitati, našli su i Dužnik i predstečajni povjerenik.

Dokaz: *Očitovanje povjerenika i Dužnika objavljeni na e-oglasnoj ploči sudova dana 1. veljače 2020.*

[9] Jedino Žalitelj 1. i Žalitelj 2, a kako bi Vjerovniku uskratili pravo glasa, u postupku ustraju na tomu da je kod Vjerovnika riječ o razlučnom pravu pa da zbog toga njegovo pravo glasa ne postoji u ovom postupku.

[10] Međutim, takva interpretacija nije utemeljena na odredbama SZ-a. Naime, temeljem članka 35. stavka 3. SZ-a na razlučne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju se pravila iz članka 153. SZ-a.

[11] Odgovarajuća primjena odredbe članka 153. SZ-a u predstečajnom postupku znači da su razlučni vjerovnici u predstečajnom postupku istovremeno i njegovi vjerovnici ako im je predstečajni dužnik i osobno odgovoran. Slijedom toga, oni mogu prijaviti svoju tražbinu u predstečajnom postupku iako se nisu odrekli prava na odvojeno namirenje niti su dali pristanak na odgodu namirenja. S tim u vezi mogu koristiti i predmnijeva iz članka 39. SZ-a te se oslanjati na to kako su navedeni u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka točnije u konkretnom planu restrukturiranja te tretirani u ponudi danoj vjerovnicima.

Dokaz: *Stranica 16. Plana restrukturiranja u kojem Vjerovnik nije niti naveden kao razlučni vjerovnik već kao ostali vjerovnik Društva i Popis svih vjerovnika Dužnika na stranici 21. Plana restrukturiranja objavljenog dana 11. studenog 2020. godine na e-oglasnoj ploči*

[12] Dakle, razlučni vjerovnik u predstečajnom postupku (kao što je to slučaj i u stečajnom postupku), ako je osobni vjerovnik dužnika egzistira i kao razlučni i kao predstečajni vjerovnik te ga se ne može ograničiti da koristi svoja prava u predstečajnom postupku i glasovanjem odlučuju o sudbini svog potraživanja.

Dokaz: *Tako i odluka Visokog trgovačkog suda broj Pž-384/2021-2 od dana 4. veljače 2021. godine*

[13] Drugačiji bi bio slučaj da je Vjerovnik samo razlučni, a ne i osobni vjerovnik Dužnika. No i u takvom slučaju u ovom predmetu ne bi postojali valjani zakonski razlozi da se Vjerovniku uskrati pravo glasa.

[14] Razlučno pravo Vjerovnika njegovo je materijalno pravo s kojim on slobodno disponira, umanjuje ga, odriče ga se i tome slično. SZ nigdje ne navodi do kada se razlučni vjerovnik treba odreći razlučnog prava u postupku.

[15] SZ u članku 38. samo navodi da su razlučni vjerovnici dužni izvijestiti o svom razlučnom pravu te dati izjavu da li ga se odriču ili ne. No postavlja se pitanje što ako takvu odluku još nisu donijeli. Vjerovnik stoga upućuje na stavak 5. istog članka SZ-a koji navodi da razlučni vjerovnici takvu svoju izjavu mogu i opozvati. Dakle, ako vjerovnik izjavu može opozivati sve do ročišta za glasovanje, postavlja se pitanje zašto se ista ne bi mogla i dati do ročišta za glasovanje.

- [16] Ovdje s materijalno pravnog stajališta ne bi trebalo biti ograničenja. Vjerovnik jest i mora biti slobodan u raspolaganju svojim pravima. Jedino ograničenje može biti procesne naravi i ono mora biti razmjerno dobru koje se takvom odredbom ili interpretacijom štiti. Jedini razlog koji se nameće sa procesnog stanovišta, jest da ako se razlučni vjerovnik svoga prava na odvojeno namirenje odrekne nakon što su tražbine pravomoćno utvrđene, njegova tražbina nije mogla biti predmet sudske ocjene, odnosno nije ju bilo moguće utvrđivati niti osporavati. U takvom slučaju, procesna zabrana bi bila opravdana.
- [17] No u ovom predmetu to svakako nije tako. Naime, Vjerovnik je svoju izjavu o odricanju razlučnog prava dao dovoljno unaprijed i na vrijeme da se Žalitelj 1 i Žalitelj 2 upuste u osporavanje njegove tražbine.
- Dokaz:** *podnesak Vjerovnika objavljen dana 1. veljače 2020. godine na e-oglasnoj ploči sudova*
- [18] Dapače, Žalitelj 1 i Žalitelj 2 upravo su to i učinili svojim podnescima od 17. veljače 2021. godine i 25. veljače 2021. godine. Dakle, procesna prava su očuvana i ne postoji valjani razlog zbog kojeg bi se Vjerovniku uskratilo pravo na odricanje razlučnog prava i s tim povezane posljedice.
- [19] U odnosu na prigovor nedostatka forme izjave o odricanju prava na odvojeno namirenje, Vjerovnik ističe kako podnesak kojim se odrekao prava na odvojeno namirenje sadržava sve što zakonom propisani podnesak treba sadržavati te Vjerovnik smatra da to ne bi trebao biti razlog za odbacivanje podneska, kako je i potvrđeno u Odluci Ustavnog suda RH br. UI-2881/2014 od 1. lipnja 2016. godine, citiramo:
- “Prema mišljenju predlagatelja, navedena odredba suprotna je odredbi čl. 16 st. 2 Ustava, jer se ovrhovoditelju, tj. vjerovniku, nameću ograničenja koja nisu nužna s obzirom na okolnosti. Odredba st. 3 čl. 39 OZ-a da će sud odbaciti rješenjem prijedlog za ovrhu koji ne sadržava sve podatke, a da pri tom ne pozove predlagatelja da takav prijedlog dopuni ili ispravi, neustavno je ograničenje koje otežava vjerovnikov, tj. ovrhovoditeljev, pravni položaj. Takva odredba onemogućava ovrhovoditeljevo pravo na ispravak formalne pogreške pri sastavljanju ovršnog prijedloga i to u takvoj mjeri da ona može dovesti do potpunog gubitka vjerovnikovih prava.”*
- [20] Vjerovnik ovdje ističe i zlorabu procesnih prava Žalitelja 1 u ovom postupku. Naime, s obzirom na to da je Vjerovnik tek treći u redu razlučnih vjerovnika, sasvim je izgledno kako se neće uspjati naplatiti kao razlučni vjerovnik. Stoga, Vjerovnik želi ukazati kako Žalitelj zlorabi svoja procesna prava (i) oduzimajući pravo sudjelovanja u glasanju Vjerovniku, dok je pri tome (ii) svjestan kako je Vjerovnikovo razlučno pravo izgubilo svoj ekonomski supstrat i ostalo "na papiru", čime se opstruira Vjerovnikovo pravo da odlučuje o sudbini svoje tražbine. Navedeno sud treba spriječiti imajući u vidu odredbu članka 10. ZPP-a, a u svezi članka 10. SZ.
- [21] Ovdje treba posebno istaknuti i dodatan element koji ukazuje da je riječ o procesnoj zlouporabi prava Žalitelja. Naime, Žalitelj 1 ovdje osporava rješenje o utvrđenju tražbina sa pozicije da je Vjerovnik razlučni vjerovnik te da se njegova tražbina ne ispituje niti podredno ima pravo glasa u ovom postupku, dok istovremeno koristi mogućnost osporavanja tražbine Vjerovnika. Takvi navodi su kontradiktorni.
- [22] Navedeno govori kako Žalitelj ima za cilj osporiti status Vjerovnika i njegovu tražbinu bez obzira na činjenice i predmetne procesne pretpostavke pojedinog slučaja osporavanja, mijenjajući pri tome stavove i poglede na uvijek istu tražbinu.
- [23] Slijedom navedenog, vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud odbije Žalbu 1 kao neosnovanu i potvrdi Pobjano rješenje.
- [24] U pogledu Žalitelja 2 i njegove Žalbe 2, radi koncentracije sadržaja ovog odgovora Vjerovnik ponavlja argumente koji su jednako primjenjivi kao prije izneseni argumenti u pogledu Žalitelja 1.
- [25] Uvodno treba naglasiti da Žalitelj 2 svojom Žalbom 2 želi izazvati dojam kako je Pobjano rješenje prepuno manjkavosti te kako je loše obrazloženo. Pri tome se viši sud nastoji kapacitirati ponavljanjem istih navoda, iznošenjem činjeničnih tvrdnji koje nisu podržane niti jednim dokazom kojim bi se mogla utvrditi njihova osnovanost te dostavom dokumentacije čiji je sadržaj u potpunom raskoraku sa značenjem koji im pokušava dodati Žalitelj 2. Ovakvo postupanje Žalitelja 2 ne doprinosi ekonomičnosti i efikasnosti ovog postupka. Voluminoznost žalbe tek je prividna. Kad se navodi iz Žalbe 2 pročiste od višestrukih ponavljanja, činjenični i

pravni supstrat svodi se na krajnje pojednostavljenu improvizaciju. U njoj pak dominiraju elementi fikcionalnog i doslovno – barem kada je riječ o ozbiljnom postupku kakav je ovaj – nevjerojatnog. Tako Žalitelj sasvim ozbiljno navodi sljedeće:

- *da vjerovnik odjednom „uskače“ u postupak s visokom tražbinom, iako je „promet“ društva značajno manji* (op. a. kao da je valjanost tražbine u bilo kakvoj korelaciji i vezi s prometom dužnika; primjerice bi li se ovom logikom i sve tražbine financijskih institucija dovodile u pitanje);
- *kako prijavljena tražbina nije evidentirala bilančno niti izvanbilančno kod dužnika* (op.a. primjerice sudužništva i jamstva se prema računovodstvenim propisima i ne evidentiraju u knjigama, a zanimljivo je da Žalitelj 2 niti svoje potraživanje nije naveo u svojim poslovnim knjigama);
- *navodi tobožnje aluzije na kaznena djela* (op.a. očigledno nesvjestan da bi i samo lažno prikazivanje kaznenog djela moglo biti kazneno djelo).

- [26] Prije svega, Vjerovnik se ne slaže sa zahtjevom radi ocjene pravodobnosti i dopuštenosti odricanja od prava na odvojeno namirenje, jer ističe kako je naslovni sud već u Pobjenom rješenju takav prijedlog Žalitelja 2 odbacio kao neosnovan, stoga je ponovno isticanje takvog prigovora u žalbi suvišno.
- [27] U odnosu na prigovor pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Vjerovnik ističe da je naslovni sud temeljem Tablice ispitanih tražbina, koja je sastavljena na ispitnom ročištu i unesena u zapisnik, donio rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama te je naznačio razloge osporavanja.
- [28] Iz rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama jasno se može utvrditi koje su tražbine prijavljene, koje su osporene i koji su razlozi osporavanja te raspolaže li se ovršnim ispravama.
- [29] U odnosu na navode iz Žalbe da tražbina vjerovnika nije mogla biti predmetom ispitivanja, vjerovnik navodi kako je tražbina navedena u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka i u Prijedlogu plana restrukturiranja pa se takva tražbina, temeljem članka 39. SZ-a, smatra prijavljenom temeljem pravne predmnijeve. Stoga je takvu tražbinu trebalo ispitati na ročištu radi ispitivanja prijavljenih tražbina, te činjenica što se i sam vjerovnik podneskom od dana 1. veljače 2021. godine odrekao svog prava na odvojeno namirenje nije od utjecaja, kako je i potvrđeno u Pobjanom rješenju.
- [30] Zaključno, vjerovnik ističe kako je upitan sam pravni interes Žalitelja 2, s obzirom na to da je tražbina Žalitelja 2 pod rednim brojem 54. osporena u cijelosti, i to od strane dužnika i povjerenika jer prijavljena tražbina proizlazi iz pravnog odnosa vjerovnika s drugim pravnom osobom koja je u međuvremenu prestala postojati te se između stranka vodi parnica o toj tražbini. Stoga, pravo na žalbu Žalitelja 2 upitno je imajući u vidu da isti nije vjerovnik u ovom postupku.
- [31] Slijedom navedenog, Vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud odbije Žalbu 2 kao neosnovanu i potvrdi Pobjano rješenje.

KF PARTNERS d.o.o.
po punomoćniku